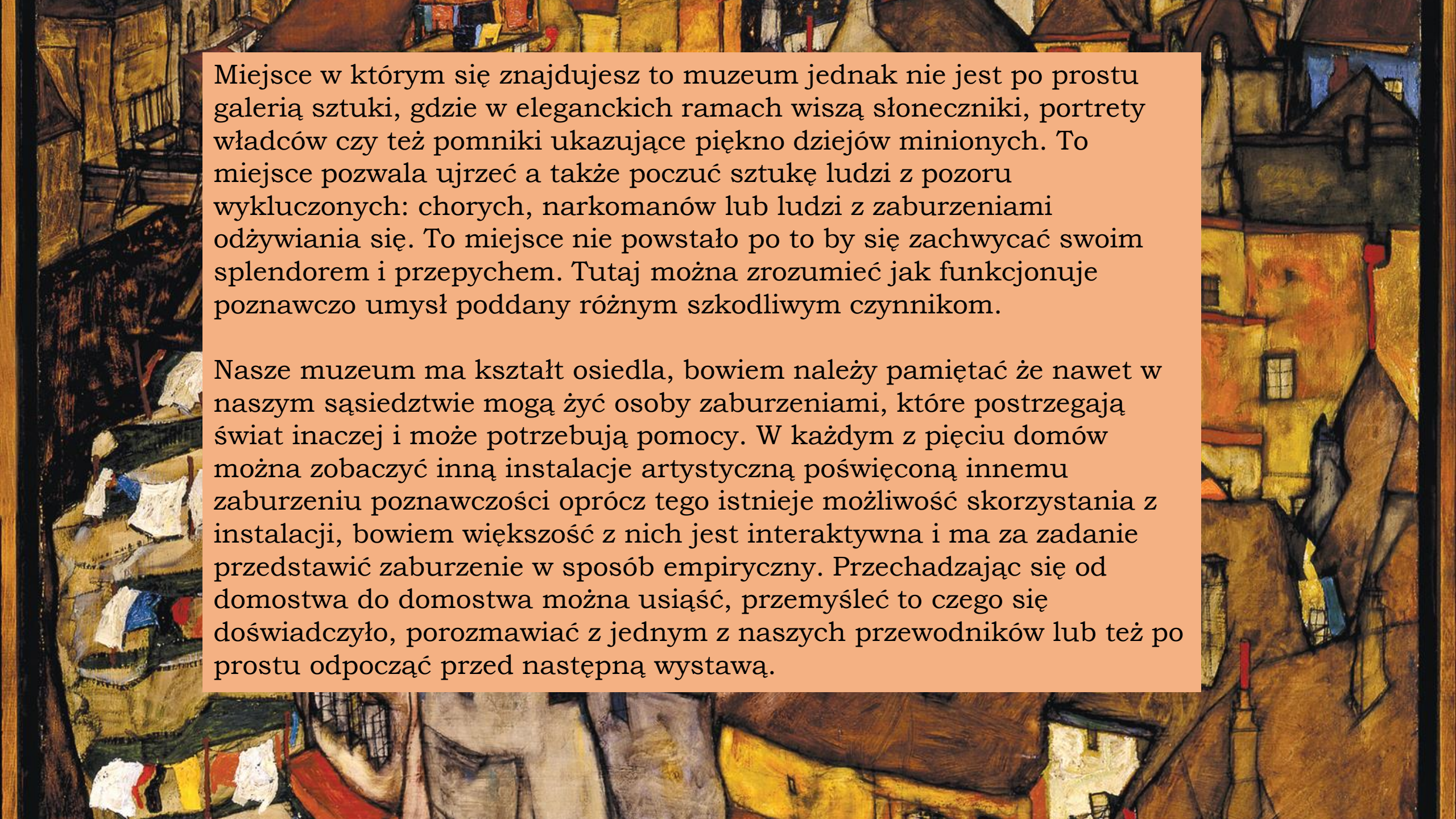

osiedle wgląd

galeria interaktywna szerząca
wiedzę nt. zaburzeń procesów
poznawczych na podstawie
procesu twórczego

Miejsce w którym się znajdujesz to muzeum jednak nie jest po prostu galerią sztuki, gdzie w eleganckich ramach wiszą słoneczniki, portrety władców czy też pomniki ukazujące piękno dziejów minionych. To miejsce pozwala ujrzeć a także poczuć sztukę ludzi z pozoru wykluczonych: chorych, narkomanów lub ludzi z zaburzeniami odżywiania się. To miejsce nie powstało po to by się zachwycać swoim splendorem i przepychem. Tutaj można zrozumieć jak funkcjonuje poznawczo umysł poddany różnym szkodliwym czynnikom.

Nasze muzeum ma kształt osiedla, bowiem należy pamiętać że nawet w naszym sąsiedztwie mogą żyć osoby zaburzeniami, które postrzegają świat inaczej i może potrzebują pomocy. W każdym z pięciu domów można zobaczyć inną instalację artystyczną poświęconą innemu zaburzeniu poznawczości oprócz tego istnieje możliwość skorzystania z instalacji, bowiem większość z nich jest interaktywna i ma za zadanie przedstawić zaburzenie w sposób empiryczny. Przechadzając się od domostwa do domostwa można usiąść, przemyśleć to czego się doświadczyło, porozmawiać z jednym z naszych przewodników lub też po prostu odpocząć przed następną wystawą.

Ta sala poświęcona jest funkcjonowaniu poznawczemu osób niepełnosprawnych. **Pokój ma na celu uświadomienie ludziom jak wygląda życie bez jednego zmysłu - życie osoby niewidomej, przybliżenie im toku myślenia, funkcjonowania poznawczego takich osób.** Pobudza to ich wyobraźnię. Dzięki temu uzyskują nową perspektywę na widzenie barw.

W pokoju panuje mrok. Jest pusto, niczego nie widać. Z sufitu zwisają zamontowane słuchawki. Uczestnicy mogą wybrać któreś i do nich podejść niemalże na opak i założyć sobie je na głowę. Słysząc w nich jak osoby niewidome mówią o tym, jak wyobrażają sobie kolory, np. pomarańczowy.

W ramach części interaktywnej wystawy, po słuchowisku zwiedzający opuszczają pomieszczenie i na przygotowanych kartkach mogą zanotować swoje nowe spostrzeżenia na temat koloru, opisują go. (Inne części wystawy mogłyby ukazywać funkcjonowanie poznawcze osób niesłyszących, prezentując prace plastyczne ukazujące wyobrażenie dźwięków i zachęcać zwiedzających do graficznego przedstawienie dźwięku na ich sposób).

Kolejna instalacja ma na celu ukazanie codziennych problemów osób z nerwicą natręctw i mizofobią.

Po wejściu do pokoju oczom uczestnika ukazuje się sterta drewnianych klocków. Zadaniem każdej osoby jest ułożenie z tych klocków wieżyczki (na wzór, który zostałby podany obok).

Co jakiś czas z głośników obecnych w pomieszczeniu słycać informacje o ilości bakterii obecnych na drewniakach, o tym, ile osób wcześniej ich dotykało, iloma chorobami czy infekcjami można się zarazić w ten sposób. Pojawiają się również informacje o tym, jak często dotykamy twarzy i zwracanie uczestnikom uwagi, kiedy dotykają swojej twarzy, podkreślanie, że te same ręce dotykały wcześniej klocek. Jednocześnie głos płynący z głośników zaznacza, jak bardzo ważne jest ukończenie budowli.

Kolejna część galerii byłaby poświęcona zaburzeniom procesów poznawczych w zaburzeniach odżywiania.

Napis przed wejściem do sali temu poświęconej:

Występujące szczególnie przy jadłowstręcie psychicznym zaburzenia uwagi obejmują głównie wzrost jej selektywności. Zwiększona selektywność uwagi dotyczy zwłaszcza bodźców związanych z kształtami ciała i żywnością. W wyniku zaburzeń osoby cierpiące na zaburzenia odżywiania często widzą samych siebie nie takimi jakimi są, ale w formie, którą podpowiada im ich umysł – o większej masie, a w szczególności większej zawartości tłuszczu w organizmie.

W ramach wystawy zostałyby zaprezentowane portrety osób cierpiących na zaburzenia odżywiania (za ich zgodą). **Portrety stworzone zostałyby przez artystów kierowanych przez osoby chore – w ramach instrukcji osoba portretowana opisywałaby rysującemu artyście jak wygląda w swoim wyobrażeniu.** Aby wystawa nie nabrała charakteru wzorca dla osób chorych, prezentowane byłyby jedynie portrety osób, które przeszły terapię, a obok portretów znalazłyby się zdjęcia jak osoby wyglądały w rzeczywistości w czasie tworzenia portretu oraz jak wyglądają po terapii i leczeniu fizycznym.

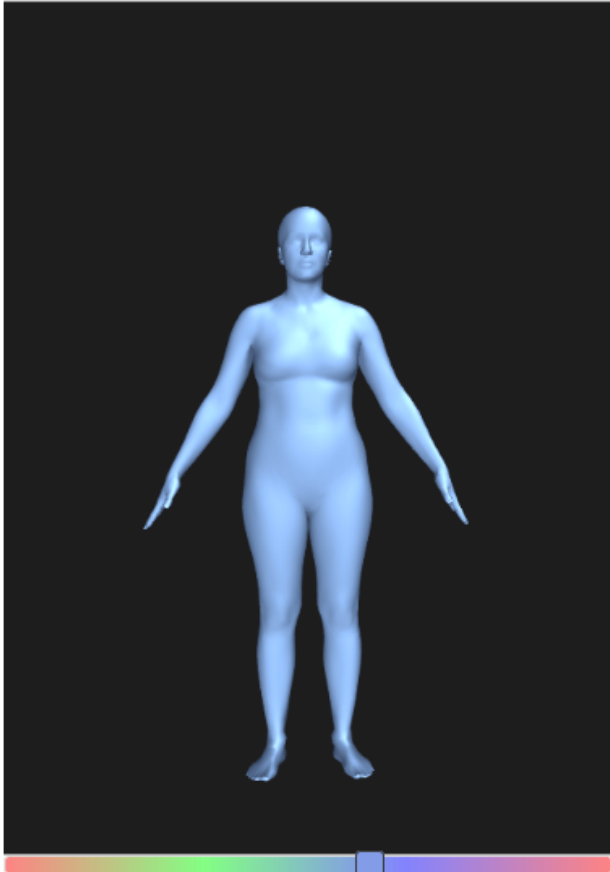

W ramach interaktywnej części wystawy osoby chętne mogłyby stanąć na podeście, umieszczonym przed lustrem deformującym odbicie – sprawiającym, że osoba przed nim stojąca widzi samą siebie znacznie grubszą (o kilkadziesiąt kilogramów). Przed podestem umieszczony zostałby komputer/tablet za pomocą którego osoba miałaby wmodelować postać, tak by była jak najbardziej podobna do jej rzeczywistej sylwetki.

Osoby, pomimo świadomości jak w rzeczywistości wyglądają, prawdopodobnie odwzorowałyby samych siebie jako grubszych. Stanowisko jednocześnie skanowałyby osobę i na koniec zadania oferowało jej porównanie jej rzeczywistej sylwetki oraz sylwetki, którą odwzorowała.

Female Body Visualizer
(switch to male)

Height: 65 inches PREDICTED (?)
Weight: 141 pounds PREDICTED (?)
Chest: 37 inches PREDICTED (?)
Waist: 30 inches PREDICTED (?)
Hips: 40 inches PREDICTED (?)
Inseam: 30 inches PREDICTED (?)
Exercise: 1 hours/week PREDICTED (?)

Switch Units

Kolejna część wystawy prezentuje zmiany funkcjonowania poznawczego w zaburzeniach otepiennych, na podstawie prac Williama Utermohlena.

Napis przed wejściem do sali:

William Utermohlen – malarz, który zasłynął serią swoich obrazów, ukazujących postęp choroby Alzheimera. Artysta malował swoje autoportrety w czasie choroby, ukazując tym samym zanik funkcji kognitywnych i poznawczych. Proporcje twarzy z każdym kolejnym obrazem zaczynały zanikać, a z czasem niektóre elementy twarzy w ogóle się nie pojawiały.

Instrukcja obsługi instalacji:

Instalacja, która jest przed Tobą, składa się z ekranu i kamery, możesz spojrzeć jak Ty byś namalował siebie w czasie choroby Alzheimera. Zdjęcie które zrobimy zostanie przerobione przez specjalny filtr, który odda wrażenie obrazu, a specjalny algorytm przetransformuje je zgodnie z wybranym stadiem choroby Alzheimera. Pamiętaj, że nie oddajemy w 100% jak byś się namalował, nie wiemy bowiem jakie są Twoje zdolności manualne. Zdjęcie ma za zadanie uświadomić Ci do czego prowadzi ta choroba i jak ona wpływa na postrzeganie samego siebie.

